

siiese on tūlwanud. See pärast nemad sõimavaid mind usuvaenlaefas."

"Jah, auus iša," ütles frahw, ja hollas munga fättest linni, „oleksid nemad sunlnud, kuida teie eile palusite, nemad ei oleks viist tohtinud seda surja teist rääkido, fui oleks teie nõu, riisti-fogudust ärraiegada ja ušku maa pealt lantada. Mitüd mina tean selgeste, et teie üks pühha Jumala mees olete, ja mis teie riisti-foguduse wiga-dest räägite, see peab viist terve tööti olema, fest see, kes nenda oskab palvet teha, ei wõi walet rääkida. Ses omas sambris nenda Jumaloga kõneleb, — ja teie ei teadnud mitte, et inimese kõrvo teie palvet suulis, see peab üks töösine riisti-nimene olema, ja fui keegi julgeb selle waestu rääkida, siis ma tahab seda mõõgaga tööts teha. Ma õnnistan tundi, mil ma teiega kõsu sain."

Mõlemad rääkisid veel tüssi aega teine teisega. Krahw oli üks südamest waga mees ja nagu soomukised pudenesid tema silmist, fui Luterus temale liht lombel seletas, kuida Rooma preestrivd armuõpetuse walega olid ärraeganud ja rahwa käest hinge wara ja elu sõna ärariisunud.

"Jumal õnnistagu iga sõna, mis teie sel tunnil mulle olete öelnud," ütles viimaks frahw,

lehel nüüd selge aru taeas oli, „teie olete mo filmad lohti peastinud, et ma töde ja wale wahet seletan. Olge tuhandeks terve! Hesde Jumal, mis hirmsa patu siiese need häbemata loomad mind peaaegu oleksid petnud, et ma Jumala ära-walitsetud mehe tüsge pidin lät piirma. Aga ma katsun oma süü jäalle äraparandada. Kuulge minu nõuu, auus iša, ärge minge mitte Wormsi linna, nemad muud ei taha fui teid peita ja äratappa. Ma tean selgeste, et mitmel see luri nõu on, et ma ise olnud nende seltsist! Siit Wormsist saadik on igas rägastifus sõamehed warjul, kes teid waritsewad. Üksfuge mind. Tulge ennemiine minuga Erbahi lossi peale, ma tahab teid waenlaeste eest kaitsta wiimsest weretilgast saadik. Ärge minge mitte lõukoera kõpasse meelega!"

"Olge terve mulle head soovimast," ütles Lutherus liigutatud südamega. „Aga mina olen Jeesuse Kristuse wang, mo lohus on Wormsi linna minna ja Pehemoti hammaste wahelse astuda. See tee on mulle Jumalast seatud, kui mo weri peab ärawalatud saama, siis ma tahab Issandat see eest tänada, fest ma ei ole väär tenu were-tunnietajaks saama. Jo tee peal on nemad mind pa'ju tuisanud, et ma pidin ümber pöörama,